

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2231/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Miskolci Törvényszék 1.Pkf.20.509/2025/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz, melyben a Miskolci Járásbíróság 11.Pk.53.167/2024/8. számú végzése és a Miskolci Törvényszék 1.Pkf.20.509/2025/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint a sérelmezett bírói döntések sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panaszra okot adó ügy lényege az alábbiak szerint foglalható össze a bírósági végzésekben rögzített tényállás és az alkotmányjogi panasz alapján.
- [3] 2.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügynek az elsőfokú és a másodfokú bíróság által megállapított tényállása szerint a kérelmező (a továbbiakban: indítványozó) és a kérelmezett 2019. december 23-án született közös gyermekükkel való kapcsolattartás vonatkozásában a bíróság által jóváhagyott egyezséget kötöttek. Az egyezség szerint a gyermek óvodás korától az indítványozó az óvodai nyári szünet felében jogosult rendkívüli kapcsolattartásra, a kezdő napon 9 órától a záró napon 17 óráig. Mindezeknek megfelelően 2024. év folyamán indítványozó július 15-től július 28-ig gyakorolhatta az időszakos kapcsolattartási jogát a gyermekkel, míg ezen időponton kívül a folyamatos kapcsolattartási jog érvényesült. 2024 év vonatkozásában az óvoda igazgatójának tájékoztatása szerint az óvodában nem tanév, hanem nevelési év van, a nevelési év szeptember 1-től a következő év augusztus 31-ig tart folyamatosan. A június, július és augusztus során a csoportok az

esetleges gyermeklétszám csökkenés és a dolgozók szabadságának kiadása miatt összevontan is működhetnek. Ez az időszak az óvodában 2024. évben július 1. és július 28. közé esett. Az igazgató arról is tájékoztatást adott, hogy indítványozó gyermeke 2024 júniusában nem hiányzott, július hónapban otthon tartózkodott, míg augusztus 3-án, 8-án és 9-én hiányzott. Indítványozó 2024. szeptember 30-án kapcsolattartás végrehajtása iránti kérelmet terjesztett elő a bíróságnál. Álláspontja szerint a kérelmezett az időszakos kapcsolattartások vonatkozásában nem tartotta be az arra vonatkozó ítéletet. Hivatkozott arra, hogy az, hogy az óvodai ellátás folyamatos, az nem azt jelenti, hogy nincs szünet. Álláspontja szerint, amikor nem kötelező az óvoda jelenlét, akkor szünet van és a szülők döntése, hogy viszik-e a gyermeket ebben az időszakban óvodába, tehát ezen teljes időszakot kell megfelelni egymás között. Sérelmezte, hogy a 2024. július 29. és augusztus 31-e közötti időszak tekintetében nem élhetett az időszakos kapcsolattartás lehetőségével. Álláspontja szerint a nyári szünet második fele 2024. július 17. napjától 2024. augusztus 31. napjáig tartott, ekkorra is kellett volna kérelmezettnek biztosítani a kapcsolattartást. Kérelmezett az időszakos kapcsolattartást július 15. és június 28. között biztosította, hivatkozott arra, hogy az óvodában nincs szünet csak időszakos zárás, amely július 1-jétől július 28-áig tartott. Nyilatkozott arról is, hogy a gyermek augusztus 3-ai, 8-ai és 9-ei hiányzására egészségügyi okok miatt került sor.

- [4] A Miskolci Járásbíróság mint elsőfokú bíróság 11.Pk.53.167/2024/8. számú végzésében indítványozó kérelmét elutasította. Az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy a felek együttműködésének hiányában a nyári szünet időtartamának az óvodai nyári zárás időszakát tekinti, ezen időtartam fele részében gyakorolhatja az indítványozó az időszakos kapcsolattartási jogát, amelyet kérelmezett egyébként biztosított is. A gyermek 2024. augusztus 3-ai, 8-ai és 9-ei hiányzással kapcsán kitért arra, hogy amennyiben a kérelmező kizárólag ezen időpontok vonatkozásában terjesztette volna elő kérelmét a kérelem 2024. szeptember 30-ai beérkezésére tekintettel elkésztetnek minősülne, ekként elutasításra adna okot.
- [5] Az ítélettel szemben az indítványozó fellebbezést terjesztett elő, melyben az végzés megváltoztatását kérte. A másodfokon eljáró Miskolci Törvényszék 1.Pkf.20.509/2025/3. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helyben hagyta. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az indítványozó alaptalanul hivatkozott a fellebbezésében arra, hogy amennyiben egy teljes időszakra terjeszti elő a bíróságon a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtására irányuló kérelmét, és ha az érintett időszakban van akár egyetlen nap, amire megállnak a végrehajtás feltételei, akkor a kérelem előterjesztésére nyitva álló határidőt megtartottnak kell tekinteni. A másodfokú bíróság az óvodai nyári szünet időtartama kapcsán rögzíti azt az álláspontját, hogy óvodai nyári szünetnek a nyári zárás időtartama feleltethető meg. Ugyancsak rögzíti azt, hogy a kérelmezett dönt arról, hogy mely időtartamban szünetelteti ezen felül a gyermek óvodai látogatását, amelynek fele időtartamát

időszakos nyári kapcsolattartásként az indítványozó részére biztosítani kell. A másodfokú bíróság végzésében felhívta a figyelmet arra is, hogy a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény (a továbbiakban: Bnptv.) 22/B. § (3) bekezdése szerint a kérelmet a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak megszegésétől, vagy annak a kérelmező tudomására jutásától számított 30 napon belül lehet előterjeszteni. Ezen idő kapcsán hangsúlyozta, hogy mindig a kérelemben feltüntetett adott kapcsolattartási alkalom és időpont vonatkozásában kell a határidő betartását vizsgálni, így a fellebbezésben hivatkozott „teljes időszak” nem vehető figyelembe.

[6] A másodfokú bíróság a gyermek 2024. augusztus 3-ai, 8-ai és 9-ei hiányzásával kapcsolatban arra az álláspontra helyezkedett, hogy ezen időpontok vonatkozásában a nyári időszakos kapcsolattartás pótlásának elrendelésére nem kerülhetett sor, mert nem egybefüggő hosszabb időszak során nem járt a gyermek óvodába, hanem csupán egy-egy napot hiányzott. Az időszakos kapcsolattartás célja pedig az, hogy a kapcsolattartásra jogosult és a gyermek részére a huzamosabb együttlét legyen biztosítva.

[7] 2.3. Az indítványozó ezt követően nyújtotta be az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó álláspontja szerint sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz fűződő joga. Indítványozó megítélése szerint az eljáró bíróságok a Bnptv. 22/B. § (3) bekezdésében szereplő határidő megtartottsága tekintetében jogsértő értelmezést alkalmaztak. Az óvodavezető nyilatkozatáról 2024. szeptember 25-én szerzett tudomást, ehhez képest szeptember 27-én adta postára a bírósági beadványát, vagyis a tudomásszerzéstől a beadásig kevesebb, mint 30 nap telt el. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság rosszul számolta ki a tudomásszerzés és a kérelem beadása közötti időt, rosszul alkalmazta a határidő számításra vonatkozó törvényi rendelkezéseket. Ennek eredményeként a kérelem érdemi elbírálása helyett a határidő elmulasztására hivatkozva törvénytelenül hozta elutasító végzését, melyet a másodfokú bíróság önkényes jogértelmezése helyben hagyott. Hivatkozik az elsőfokú bíróság indokolásának [15] bekezdésére, amely ugyan alátámasztani igyekszik a rendelkező részt, azonban az a kérelem beadási határidejének számítása és az abból levont következtetés vonatkozásában nem koherens a hatályos jogszabályi rendelkezésekkel. Az indítványozó álláspontja szerint a törvényteleniséget a bíróság így helytelenül magyarázza, ez pedig tulajdonképpen egyenértékű az indokolás hiányával. Mindezek mellett a másodfokú bíróság által hivatkozott Bnptv. 22/B. § (3) bekezdés rendelkezése a végrehajtási eljárás során elrendelt, elmaradt kapcsolattartás pótlására előírt időpontra vonatkozik, ezzel ellentétben ez a szabály az indítványozó álláspontja szerint valójában a kapcsolattartást szabályozó határozatra vonatkozik. Az indítványozó megítélése

szerint ez a téves jogértelmezés önkényes és a jogszabály téves alkalmazásához vezetett. Az indítványozó sérelmezi e körben azt is, hogy a felülvizsgálat kizárása önmagában is sérti az Alaptörvény szerinti jogbiztonság követelményét, illetve a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogot.

- [8] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kell vizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [9] 3.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy a bírósági döntés elleni további jogorvoslati lehetőség kizárt.
- [10] Az indítványozó az alkotmányjogi panasz benyújtására jogosultsággal rendelkezik és érintettsége fennáll, mivel a bírósági eljárásban fél volt, és saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőt megtartotta. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, mivel a másodfokú végzéssel szemben további rendes jogorvoslatnak nincs helye.
- [11] 3.2. Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1) bekezdésében foglalt határozott kérelem követelményének megfelel, mert megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó alaptörvényi rendelkezést, az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, a támadott bírói döntéseket (a Miskolci Járásbíróság 11.Pk.53.167/2024/8. számú végzése és a Miskolci Törvényszék 1.Pkf.20.509/2025/3. számú végzése), megjelöli az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [XXVIII. cikk (1) bekezdését], a hivatkozott alaptörvényi rendelkezéssel kapcsolatban tartalmaz a bírói döntések alaptörvény-ellenességére vonatkozó okfejtést, valamint kifejezett kérelmet tartalmaz a bírósági döntések megsemmisítésére
- [12] 4. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását (például: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás

[30]; illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]]. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. E vagylagos feltételeknek az indítvány az alábbiak miatt nem felel meg.

- [13] Az Abtv. 29. §-ában írt első feltételt illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy következetesen alkalmazott gyakorlata van az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tartalmát érintően. A jelen alkotmányjogi panasz mindezekhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná. Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság rámutat, hogy állandó gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog nem nyújt lehetőséget a bírói döntés tartalmi kritikájára. Valamely jogértelmezési hiba, tévedés – még ha az egyértelmű, nyilvánvaló, esetleg kirívó vagy akár súlyos is – nem jelent alaptörvény-ellenességet (lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]). Nem veti fel az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmét, ha a bíróság – indokolt döntésben – határoz egyes eljárási határidők számításáról.
- [14] A második – a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre vonatkozó – feltételt érintően az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja (erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]). Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja, ugyanakkor – hatáskör hiányában – nem bocsátkozik szakjogi kérdések ismételt felülbírálatába.
- [15] Az alkotmányjogi panaszra okot adó eljárás alapkérdése az volt, hogy az indítványozó által benyújtott kérelem határidőben történt-e, valamint az eljáró bíróságok annak számításánál a vonatkozó jogszabályi rendelkezést megfelelően értelmezték-e.
- [16] Az Alkotmánybíróság a jelen ügy kapcsán megállapította, hogy az indítványozó nem ért egyet az ügyében eljáró bíróságok által megállapított jogértelmezéssel. Az indítványozó ezen álláspontjával és érvelésével kapcsolatban az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az eljáró bíróságok a rendelkezésükre álló bizonyítási eszközök segítségével lefolytatott bizonyítás alapján, a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket és azoknak a bíróságok szerint helyes értelmezését tartalmazó részletes indokolás rögzítése mellett alakították ki a határidő számításával kapcsolatos, az indítványozó által sérelmesnek tartott jogi álláspontjukat.
- [17] Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza azon következetes gyakorlatát, mely szerint „[a]z Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján a bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére

korlátozódik, ezért a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel” {3170/2014. (VI. 3.) AB végzés, Indokolás [8]}. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is irányadónak tekinti továbbá azt a korábbi megállapítását, miszerint „[s]em a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti superbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. [...] A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]–[15]}.

- [18] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszában törvényességi kérdéseket vetett fel, az alapügyben eljáró bíróságok jogalkalmazásának kritikáját fogalmazta meg. Tévesnek tartja az ügyében hozott bírói döntést, s valójában egy számára kedvező tartalmú új döntés meghozatalát kívánja elérni. Az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy önmagában az, hogy az indítványozó a számára hátrányos, de egyébként részletesen megindokolt bírói döntések érvelését tévesnek, hibásnak, sérelmesnek, illetve a saját meggyőződésével ellentétesnek tartja és vitatja, nem alkotmányossági kérdés, így nem ad alapot a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyének a kimondására, ekként az alkotmányjogi panasz befogadására és érdemi vizsgálatára.
- [19] „Önmagában az a tény, hogy az indítványozó valamely kérdésben nem osztja az ügyben eljáró hatóságok, illetőleg bíróságok jogi álláspontját, még nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, függetlenül az indítványozó érveinek helytállóságától vagy azok esetleges helytelenségétől” {lásd. 3332/2022. (VII. 22.) AB végzés, Indokolás [34]}.
- [20] Az Alkotmánybíróság mindezek alapján megállapította, hogy az indítvány nem teljesíti az Abtv. 29. §-ában a befogadás feltételeként előírt alternatív kritériumok egyikét sem, ekként annak befogadására és érdemi vizsgálatára nincs lehetősége.
- [21] 4. A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdéseiben foglaltakra is visszautasította.

Budapest, 2026. március 3.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró